

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2525 จนถึง พ.ศ. 2539 ในด้านแหล่งผลิต เนื้อหา ภาษา รูปแบบ และอายุของสิ่งพิมพ์ และเพื่อศึกษาแหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย ในด้านวัตถุประสงค์ของการผลิต รูปแบบของสิ่งพิมพ์ที่ผลิต วิธีการเผยแพร่ และกลุ่มผู้ใช้เป้าหมาย

สมมุติฐานของการวิจัย มี 4 ประการ ได้แก่

1. สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ผลิตโดยหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เป็นภาษาไทย อยู่ในรูปแบบรายงานการวิจัย และมีอายุในช่วงปีพ.ศ. 2535-2539
2. วัตถุประสงค์ของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทยส่วนใหญ่เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ
3. วิธีการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้วิธีการแจกเป็นอภิฉันทนาการ
4. กลุ่มนักธุรกิจเป็นกลุ่มผู้ใช้เป้าหมายส่วนใหญ่ของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบบันทึกข้อมูลสิ่งพิมพ์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศตามแหล่งสารนิเทศในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 19 แห่ง มีจำนวนสิ่งพิมพ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น 1,172 รายการ และใช้แบบสอบถามหน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตหรือเผยแพร่สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน 62 หน่วยงาน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งสิ้น 41 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 66.13 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

ผลการวิจัย สามารถสรุปและอภิปรายได้ดังนี้

การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยในด้านแหล่งผลิต เนื้อหา ภาษา รูปแบบ และอายุของสิ่งพิมพ์

1. แหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ

จากการสำรวจและวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในช่วง 15 ปี คือ พ.ศ. 2525 จนถึง พ.ศ. 2539 และเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีอยู่ในแหล่งสารนิเทศ จำนวน 19 แห่งนั้น ปรากฏว่า มีสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,172 รายการ แบ่งเป็นสิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยหน่วยงานภาครัฐ 870 รายการ (74.23%) และสิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยหน่วยงานภาคเอกชน 302 รายการ (25.77%)

เมื่อพิจารณาตามหน่วยงานในแต่ละกลุ่มย่อยที่ผลิตสิ่งพิมพ์แล้ว พบว่า หน่วยงานราชการผลิตสิ่งพิมพ์จำนวนมากที่สุด 692 รายการ (59.04%) รองลงมาคือ สถาบันการศึกษาภาครัฐ 164 รายการ (14.00%) สำนักพิมพ์ 73 รายการ (6.23%) มูลนิธิ 66 รายการ (5.63%) บริษัท 59 รายการ (5.04%) สถาบันการเงิน 44 รายการ (3.75%) หอการค้า 38 รายการ (3.23%) สมาคม 18 รายการ (1.54%) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ 12 รายการ (1.02%) สถาบันการศึกษาภาคเอกชน 4 (0.34%) และองค์การระหว่างประเทศ ผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทยจำนวนน้อยที่สุดคือ 2 รายการ (0.17%)

เมื่อวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตโดยหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 870 รายการ พบว่า มีสิ่งพิมพ์จัดพิมพ์เป็นภาษาไทยจำนวนมากที่สุดคือ 754 รายการ (64.33%) รองลงมาคือ ภาษาอังกฤษ 68 รายการ (5.80%) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษควบกัน 48 รายการ (4.10%) ส่วนภาษาไทยและภาษาจีนควบกันไม่พบว่ามีการจัดพิมพ์

สำหรับสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตโดยหน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 302 รายการ พบว่า มีสิ่งพิมพ์จัดพิมพ์เป็นภาษาไทยมากที่สุด 232 รายการ (19.80%) รองลงมาคือ ภาษาอังกฤษ 54 รายการ (4.61%) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษควบกัน 14 รายการ (1.19%) และสิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์เป็นภาษาไทยและภาษาจีนมีน้อยที่สุด 2 รายการ (0.17%)

นอกจากนี้ สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตโดยหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 870 รายการ พบว่า ผลิตมากที่สุดในช่วงปี 2535-2539 จำนวน 415 รายการ (35.41%) และสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตโดยหน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 302 รายการ ผลิตมากที่สุดในช่วงปี 2535-2539 เช่นกัน จำนวน 161 รายการ (13.74%)

2. เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ

ในด้านเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งแบ่งเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ 7 หมวด พบว่า มีสิ่งพิมพ์หมวดเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศจำนวนมากที่สุด 618 รายการ (52.73%) รองลงมา คือ หมวดกฎหมายและกฎระเบียบทางธุรกิจระหว่างประเทศ 179 รายการ (15.27%) หมวดการลงทุนระหว่างประเทศ 106 รายการ (9.04%) หมวดการตลาดและประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 100 รายการ (8.53%) หมวดทั่วไป 88 รายการ (7.51%) หมวดการเงินการธนาคารระหว่างประเทศ 60 รายการ (5.12%) และหมวดการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ จำนวนน้อยที่สุด 21 รายการ (1.80%)

หน่วยงานราชการผลิตสิ่งพิมพ์จำนวนมากที่สุดในหมวดเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ 396 รายการ (33.78%) หมวดการลงทุนระหว่างประเทศ 53 รายการ (4.52%) หมวดการตลาดและประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 68 รายการ (5.80%) หมวดกฎหมายและกฎระเบียบทางธุรกิจระหว่างประเทศ 118 รายการ (10.07%) และหมวดทั่วไป 42 รายการ (3.58%) ส่วนสถาบันการศึกษาภาครัฐผลิตสิ่งพิมพ์จำนวนมากที่สุดในหมวดการเงินการธนาคารระหว่างประเทศ 23 รายการ (1.96%) และหมวดการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ 11 รายการ (0.94%)

สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในทุกหมวดจัดพิมพ์เป็นภาษาไทยจำนวนมากที่สุดคือ หมวดเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ 526 รายการ (44.88%) หมวดการลงทุนระหว่างประเทศ 84 รายการ (7.16%) หมวดการเงินการธนาคารระหว่างประเทศ 53 รายการ (4.52%) หมวดการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ 18 รายการ (1.54%) หมวดการตลาดและประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 95 รายการ (8.11%) หมวดกฎหมายและกฎระเบียบทางธุรกิจระหว่างประเทศ 123 รายการ (10.50%) และหมวดทั่วไป 87 รายการ (7.42%)

หนังสือทั่วไป พบว่า ผลิตจำนวนมากที่สุด หมวดเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ 186 รายการ (15.87%) หมวดการลงทุนระหว่างประเทศ 37 รายการ (3.16%) หมวดกฎหมายและกฎระเบียบทางธุรกิจระหว่างประเทศ 79 รายการ (6.74%) และหมวดทั่วไป 47 รายการ (4.01%)

รายงานการวิจัย พบว่า ผลิตจำนวนมากที่สุด หมวดการเงินการธนาคารระหว่างประเทศ 23 รายการ (1.96%) หมวดการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ 8 รายการ (0.68%) และหมวดการตลาดและการประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 45 รายการ (3.84%)

สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในทุกหมวดจัดพิมพ์ในช่วงปี 2535-2539 จำนวนมากที่สุด คือ สิ่งพิมพ์หมวดเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ 317 รายการ (27.05%) หมวดการลงทุนระหว่างประเทศ 59 รายการ (5.03%) หมวดการเงินการธนาคารระหว่างประเทศ 23 รายการ (1.96%) หมวดการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ 8 รายการ (0.68%) หมวดการตลาดและประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 41 รายการ (3.50%) หมวดกฎหมายและกฎระเบียบทางธุรกิจระหว่างประเทศ 83 รายการ (7.08%) และหมวดทั่วไป 45 รายการ (3.84%)

3. ภาษาของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ

ในการวิเคราะห์ภาษาของสิ่งพิมพ์ได้จำแนกเป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษควบกัน และภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ ที่มีใช้ภาษาอังกฤษควบกัน พบว่า สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศส่วนใหญ่จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย 986 รายการ (84.13%) รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษ 122 รายการ (10.41%) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษควบกัน 62 รายการ (5.29%) และภาษาไทยและภาษาจีนควบกัน 2 รายการ (0.17%)

สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษผลิตจำนวนมากที่สุด คือ ช่วงปี 2535-2539 จำนวน 502 รายการ (42.83%) และจำนวน 50 รายการ (4.27%) ตามลำดับ ส่วนสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่จัดพิมพ์เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษควบกัน ผลิตมากที่สุดในช่วงปี 2525-2529 จำนวน 26 รายการ (2.22%)

4. รูปแบบของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ

จากสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศจำนวน 1,172 รายการ จำแนกตามรูปแบบของสิ่งพิมพ์ได้ 4 รูปแบบใหญ่ ๆ นั้น ผลการวิจัย พบว่า สิ่งพิมพ์จำนวนมากที่สุดเป็นหนังสือ 556 รายการ (47.44%) รองลงมาคือ สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง 316 รายการ (26.69%) รายงานการวิจัย 292 รายการ (24.92%) และ จุลสาร จำนวนน้อยที่สุด 8 รายการ (0.68%)

รูปแบบของสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานราชการผลิตจำนวนมากที่สุดคือ จุลสารทั้งหมด 8 รายการ (0.68%) หนังสือ 347 รายการ (29.61%) และสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง 255 รายการ (21.75%) ส่วนรายงานการวิจัย จำนวนมากที่สุด 98 รายการ (8.36%) ผลิตโดยสถาบันการศึกษาภาครัฐ

จุลสาร จำนวนทั้งหมด 8 รายการ (0.68%) หนังสือ จำนวนมากที่สุด 463 รายการ (39.51%) สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง จำนวนมากที่สุด 265 รายการ (22.61%) และรายงานการวิจัย จำนวนมากที่สุด 250 รายการ (21.33%) จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย

เมื่อพิจารณารูปแบบของสิ่งพิมพ์ในแต่ละกลุ่มย่อยแล้ว พบว่า หนังสือทั่วไปมีจำนวนสูงสุด 397 รายการ (33.87%) รองลงมา คือ รายงานสถิติ 193 รายการ (16.46%) หนังสือคู่มือ 110 รายการ (9.39%) และรายงานการประชุม/สัมมนา 59 รายการ (5.03%)

นอกจากนี้ จุลสาร จำนวนมากที่สุด 5 รายการ (0.43%) หนังสือ จำนวนมากที่สุด 295 รายการ (25.17%) สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง จำนวนมากที่สุด 140 รายการ (11.95%) และรายการวิจัย จำนวนมากที่สุด 136 รายการ (11.60%) ผลิตในช่วงปี 2535-2539

5. อายุของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ

ในด้านอายุของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ โดยแบ่งออกเป็นช่วงละ 5 ปี คือ พ.ศ. 2525-2529 พ.ศ. 2530-2534 และ พ.ศ. 2535-2539 และสิ่งพิมพ์ที่ออกก่อนปี 2525 (เฉพาะสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง) พบว่า สิ่งพิมพ์จำนวนมากที่สุด 576 รายการ (49.15%) ผลิตในช่วงปี 2525-2539 รองลงมาคือ ช่วงปี 2530-2534 ผลิตจำนวน 344 รายการ (29.35%) ช่วงปี 2525-2529 ผลิตจำนวน 244 รายการ (20.82%) และสิ่งพิมพ์ที่ออกก่อนปี 2525 ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องมีจำนวนน้อยที่สุด 8 รายการ (0.68%)

การศึกษาแหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทยในด้านวัตถุประสงค์ของการผลิต วิธีการเผยแพร่ และกลุ่มผู้ใช้เป้าหมาย

1. วัตถุประสงค์ของการผลิตสิ่งพิมพ์

ในการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตโดยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 41 แห่ง พบว่า หน่วยงานมากที่สุด 23 แห่ง (23.00%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อเป็นสื่อกลางการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ รองลงมา หน่วยงาน 20 แห่ง (20.00%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อรายงานสถานการณ์ความเคลื่อนไหวด้านธุรกิจระหว่างประเทศ หน่วยงาน 18 แห่ง (18.00%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ และ หน่วยงานน้อยที่สุด 1 แห่ง (1.00%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อวัตถุประสงค์อื่น คือ ใช้ปฏิบัติงานภายในหน่วยงาน

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศของหน่วยงานภาครัฐ พบว่า หน่วยงานภาครัฐมากที่สุด 13 แห่ง (24.53%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อเป็นสื่อกลางการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ รองลงมา หน่วยงาน 10 แห่ง (18.87%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ หน่วยงาน 9 แห่งเท่ากัน (16.98%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อรายงานสถานการณ์ความเคลื่อนไหวด้านธุรกิจระหว่างประเทศ และเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ

สำหรับวัตถุประสงค์ของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศของหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนมากที่สุด 11 แห่ง (23.40%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อรายงานสถานการณ์ความเคลื่อนไหวด้านธุรกิจระหว่างประเทศ รองลงมา หน่วยงาน 10 แห่ง (21.28%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อเป็นสื่อกลางการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ หน่วยงาน 8 แห่งเท่ากัน (17.02%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ และเพื่อประชาสัมพันธ์หน่วยงานในฐานะเป็นแหล่งผลิตสารนิเทศด้านธุรกิจระหว่างประเทศ และหน่วยงานภาคเอกชนน้อยที่สุด 5 แห่งเท่ากัน (10.64%) ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ และเพื่อใช้เป็นตำราประกอบการเรียนการสอนด้านธุรกิจระหว่างประเทศ

2. รูปแบบของสิ่งพิมพ์ที่ผลิต

ในด้านรูปแบบของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตโดยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 41 แห่ง พบว่า หน่วยงานมากที่สุด 30 แห่ง (43.38%) ผลิตสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง รองลงมา หน่วยงาน 20 แห่ง (32.26%) ผลิตหนังสือ หน่วยงาน 9 แห่ง (14.52%) ผลิตรายงานการวิจัย หน่วยงาน 2 แห่ง (3.23%) ผลิตสิ่งพิมพ์รูปแบบอื่น ๆ ได้แก่ แผ่นพับ และเอกสารเผยแพร่ และหน่วยงานน้อยที่สุด 1 แห่ง (1.61%) ผลิตจุลสาร

เมื่อพิจารณารูปแบบของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่หน่วยงานภาครัฐผลิต พบว่า หน่วยงานภาครัฐมากที่สุด 18 แห่ง (46.15%) ผลิตสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง โดยมีหน่วยงานจำนวนสูงสุด 14 แห่ง (40.00%) ผลิตรายงานประจำปีหนังสือรายปี รองลงมา หน่วยงาน 10 แห่ง (25.64%) ผลิตหนังสือ โดยมีหน่วยงานจำนวนสูงสุด 5 แห่ง (35.71%) ผลิตหนังสือคู่มือ หน่วยงาน 8 แห่ง (20.51%) ผลิตรายงานการวิจัย หน่วยงาน 2 แห่ง (5.13%) ผลิตสิ่งพิมพ์รูปแบบอื่น ๆ ได้แก่ แผ่นพับและเอกสารการเผยแพร่ และหน่วยงานภาครัฐน้อยที่สุด 1 แห่ง (2.57%) ผลิตจุลสาร

สำหรับรูปแบบของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่หน่วยงานภาคเอกชนผลิต พบว่า หน่วยงานภาคเอกชนมากที่สุด 12 แห่ง (52.17%) ผลิตสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง โดยมีหน่วยงานจำนวนสูงสุด 7 แห่ง (30.43%) ผลิตรายงานประจำปีหนังสือรายปี รองลงมา หน่วยงาน 10 แห่ง (43.48%) ผลิตหนังสือ โดยมีหน่วยงานจำนวนสูงสุด 6 แห่ง (30.00%) ผลิตหนังสือทั่วไป หน่วยงานภาคเอกชนน้อยที่สุด 1 แห่ง (4.35%) ผลิตรายงานการวิจัย และสิ่งพิมพ์รูปแบบจุลสารไม่พบว่ามีผลิต

3. วิธีการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ที่ผลิต

ในด้านวิธีการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 41 แห่ง พบว่า หน่วยงานจำนวนมากที่สุด 30 แห่ง (47.62%) เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีแจกเป็น อภินันทนาการ รองลงมา หน่วยงาน 23 แห่ง (36.51%) เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีจำหน่าย หน่วยงาน 9 แห่ง (14.29%) เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีแลกเปลี่ยน และหน่วยงานน้อยที่สุด 1 แห่ง (1.58%) เผยแพร่สิ่งพิมพ์ โดยวิธีอื่น ๆ คือไม่เผยแพร่ แต่ใช้ในการปฏิบัติราชการ

หน่วยงาน 30 แห่งที่เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีแจกเป็นอภินันทนาการ พบว่า แจกเป็น อภินันทนาการทั่วไป 22 แห่ง (59.46%) และแจกเป็นอภินันทนาการเฉพาะสมาชิก 15 แห่ง (40.54%) และหน่วยงาน 23 แห่งที่เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีจำหน่าย พบว่า จำหน่ายให้กับผู้สนใจทั่วไป 22 แห่ง (68.75%) และจำหน่ายโดยบอกรับเป็นสมาชิก 10 แห่ง (31.25%)

เมื่อพิจารณาวิธีการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ของหน่วยงานภาครัฐ พบว่า หน่วยงานมากที่สุด 20 แห่ง (57.14%) เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีแจกเป็นอภินันทนาการ แบ่งเป็นแจกเป็นอภินันทนาการทั่วไป และแจกเป็นอภินันทนาการเฉพาะสมาชิก จำนวน 16 แห่ง (64.00%) และ 9 แห่ง (36.00%) ตามลำดับ รองลงมา หน่วยงาน 10 แห่ง (28.57%) เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีจำหน่าย แบ่งเป็นการจำหน่ายทั่วไป และการจำหน่าย โดยบอกรับเป็นสมาชิก จำนวน 10 แห่ง (71.43%) และ 4 แห่ง (28.57%) ตามลำดับ และหน่วยงาน 4 แห่ง (11.43%) เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีการแลกเปลี่ยน

สำหรับวิธีการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ของหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานมากที่สุด 13 แห่ง (46.63%) เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีจำหน่าย แบ่งเป็นจำหน่ายทั่วไป และจำหน่ายโดยบอกรับเป็นสมาชิก 12 แห่ง (66.67%) และ 6 แห่ง (33.33%) ตามลำดับ รองลงมา หน่วยงาน 10 แห่ง (35.71%) เผยแพร่สิ่งพิมพ์โดยวิธีแจกเป็นอภินันทนาการ แบ่งเป็นแจกเป็นอภินันทนาการทั่วไป และแจกเป็น อภินันทนาการเฉพาะสมาชิก 6 แห่งเท่ากัน (50.00%) และหน่วยงาน 5 แห่ง (17.86%) เผยแพร่ สิ่งพิมพ์โดยวิธีการแลกเปลี่ยน

สำหรับการวิเคราะห์จำนวนการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศของหน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชน 41 แห่ง พบว่า หน่วยงานมากที่สุด 23 แห่ง (57.50%) ผลิตสิ่งพิมพ์ต่ำกว่า 50 ชื่อเรื่อง รองลงมา หน่วยงาน 10 แห่ง (25.00%) ผลิตสิ่งพิมพ์มากกว่า 300 ชื่อเรื่อง หน่วยงาน 3 แห่ง (7.50%) ผลิตสิ่งพิมพ์ ประมาณ 101-150 ชื่อเรื่อง และหน่วยงาน 2 แห่งเท่ากัน (5.00%) ผลิตสิ่งพิมพ์ ประมาณ 50-100 ชื่อเรื่อง และประมาณ 251-300 ชื่อเรื่อง เมื่อพิจารณาจำนวนการผลิตสิ่งพิมพ์ด้าน ธุรกิจระหว่างประเทศที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนผลิตพบว่า หน่วยงานภาครัฐมากที่สุด 13 แห่ง (59.09%) และหน่วยงานภาคเอกชนมากที่สุด 10 แห่ง (55.55%) ผลิตสิ่งพิมพ์ต่ำกว่า 50 เรื่อง

ส่วนการพิจารณาการจัดทำหรือรวบรวมรายชื่อสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 41 แห่ง พบว่า หน่วยงานจำนวน 18 แห่ง (45.00%) มีการจัดทำหรือรวบรวมรายชื่อสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ และหน่วยงานจำนวน 22 แห่ง (52.00%) ไม่มีการจัดทำรวบรวมรายชื่อสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ

สำหรับหน่วยงานที่มีการจัดทำหรือรวบรวมรายชื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า หน่วยงานมากที่สุด 13 แห่ง (50.00%) เผยแพร่รายชื่อสิ่งพิมพ์ที่จัดทำหรือรวบรวมโดยให้ผู้สนใจมารับด้วยตนเอง รองลงมา หน่วยงาน 12 แห่ง (46.15%) เผยแพร่รายชื่อสิ่งพิมพ์ที่จัดทำหรือรวบรวมโดยจัดส่งให้ทางไปรษณีย์ และ หน่วยงาน 1 แห่ง (3.85%) เผยแพร่รายชื่อสิ่งพิมพ์ที่จัดทำหรือรวบรวมโดยใช้วิธีอื่น ๆ คือ แจกรายชื่อสิ่งพิมพ์ให้ในงานสัมมนา

4. กลุ่มผู้ใช้เป้าหมายของการผลิตสิ่งพิมพ์

ในการวิเคราะห์กลุ่มผู้ใช้เป้าหมายของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตโดยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 41 แห่ง พบว่า หน่วยงานมากที่สุด จำนวน 34 แห่ง (19.43%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักวิชาการ รองลงมา หน่วยงาน 33 แห่ง (18.86%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักธุรกิจ หน่วยงาน 30 แห่ง (17.14%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มประชาชน หรือผู้สนใจทั่วไป หน่วยงาน 28 แห่ง (16.00%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา หน่วยงาน 24 แห่ง (13.71%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักการทูต หรือทูตพาณิชย์ และกลุ่มข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และ หน่วยงานน้อยที่สุด 2 แห่ง (1.14%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มผู้ใช้เป้าหมายอื่น ๆ คือ กลุ่มผู้ถือหุ้น และกลุ่มผู้สื่อข่าว

เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ใช้เป้าหมายของการผลิตสิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยหน่วยงานภาครัฐ พบว่า หน่วยงานภาครัฐผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักวิชาการมากที่สุด จำนวน 19 แห่ง (20.00%) รองลงมา หน่วยงาน 16 แห่ง (16.84%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา หน่วยงาน 15 แห่ง (15.79%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มนักการทูต หรือทูตพาณิชย์ และกลุ่มข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

สำหรับกลุ่มผู้ใช้เป้าหมายของการผลิตสิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานภาคเอกชนผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักธุรกิจมากที่สุด จำนวน 18 แห่ง (22.50%) รองลงมา หน่วยงาน 16 แห่ง (20.00%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มประชาชน หรือผู้สนใจทั่วไป หน่วยงาน 15 แห่ง (18.75%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักวิชาการ หน่วยงาน 12 แห่ง (15.00%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา หน่วยงาน 9 แห่ง (11.25%) ผลิตสิ่งพิมพ์ให้กลุ่มนักการทูต หรือทูตพาณิชย์ และกลุ่มข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

การทดสอบสมมติฐานและการอภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ 4 ประการ ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานจะปรากฏในตารางที่ 26 และการอภิปรายผลของการทดสอบสมมติฐานมีรายละเอียดดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อ 1. สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ผลิตโดยหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เป็นภาษาไทยอยู่ในรูปแบบรายงานการวิจัย และมีอายุในช่วงปีพ.ศ. 2535-2539

ด้านแหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยปรากฏว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้คือ สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ผลิตโดยหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ เป็นแหล่งรวมทรัพยากรบุคคลผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านธุรกิจระหว่างประเทศ ทำให้หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจเป็นแหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่สำคัญในประเทศไทย นอกจากนี้ หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจยังเป็นผู้ที่ทำหน้าที่โดยตรงในการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย จึงนับได้ว่าหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับภาคธุรกิจ ในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งข้อมูลข่าวสารด้านธุรกิจระหว่างประเทศจะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ยิ่งทำให้หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจจำเป็นต้องผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศขึ้นเป็นจำนวนมาก เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านธุรกิจระหว่างประเทศให้กับหน่วยงานและบุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งการมีสารนิเทศที่ถูกต้อง ครบถ้วน และทันสมัย จะมีส่วนช่วยให้การดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศประสบผลสำเร็จด้วยดี

ด้านเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยปรากฏว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้คือ สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งอาจเนื่องมาจากเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศเป็นกิจกรรมสำคัญของการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย ทำให้สิ่งพิมพ์ส่วนใหญ่ผลิตขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการด้านนี้เป็นหลัก ดังจะเห็นได้ว่าแหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทยมุ่งผลิตสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศเป็นจำนวนมากกว่าสิ่งพิมพ์ในหมวดอื่น ๆ

ด้านภาษาของสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยปรากฏว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้คือ สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ มุ่งเน้นผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนไทยเท่านั้น ซึ่งการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศเพียงภาษาใดภาษาหนึ่งภาษาเดียว อาจเป็นการจำกัดกลุ่มผู้ใช้ที่คุ้นเคยกับภาษานั้น ๆ เท่านั้น อย่างไรก็ตาม การผลิตสิ่งพิมพ์มากกว่าหนึ่งภาษาขึ้นไปก็จะเป็นการสิ้นเปลืองเวลา งบประมาณ

และทรัพยากรเพิ่มขึ้น ดังนั้น หน่วยงานที่ผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทยอาจพิจารณาก่อนการผลิตสิ่งพิมพ์ว่าเนื้อหาด้านใดควรจัดพิมพ์มากกว่าหนึ่งภาษา หรือเนื้อหาใดจัดพิมพ์เป็นภาษาไทยอย่างเดียวก็พอเพียงแล้ว นอกจากนี้ สาเหตุประการอื่นที่อาจมีส่วนทำให้มีการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทยเน้นจัดพิมพ์เป็นภาษาไทยเท่านั้น อาจเป็นเพราะหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย ประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่เชี่ยวชาญทั้งทางด้านธุรกิจระหว่างประเทศและภาษาต่างประเทศควบคู่กัน ผลการวิจัยดังกล่าวนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาณี เลิศจิระประเสริฐ (2538) เรื่องการวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยธนาคารไทย ซึ่งพบว่าสิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยธนาคารไทยเป็นภาษาไทยส่วนใหญ่

ด้านรูปแบบของสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า รูปแบบของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่ใช่รายงานการวิจัย ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารูปแบบของสิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยไม่มีการจัดกลุ่มรูปแบบของสิ่งพิมพ์ออกเป็น 4 รูปแบบใหญ่ ๆ เท่านั้น คือ จุลสาร หนังสือ สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง และรายงานการวิจัย จะพบว่า รายงานการวิจัยเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีการผลิตเป็นจำนวนมากที่สุดรองจากหนังสือทั่วไปเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หน่วยงานต่าง ๆ มีการผลิตสิ่งพิมพ์รูปแบบรายงานการวิจัยขึ้นเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ. 2535-2539 ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากผลของกระแสการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ ทำให้หน่วยงานภาครัฐโดยเฉพาะหน่วยงานราชการ และสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัย เร่งศึกษาผลกระทบ ผลดีและผลเสีย ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงปรากฏในระยะหลังจึงได้มีการผลิตรายงานการวิจัยมากขึ้น

ด้านอายุของสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่ใช่มีอายุในช่วงปีพ.ศ. 2535-2539 ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ช่วงปี พ.ศ. 2535-2539 มีการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศเป็นจำนวนมากกว่าช่วงอื่น ๆ อาจเป็นผลมาจากในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่เศรษฐกิจประเทศไทยขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก ทำให้เกิดความต้องการใช้สารสนเทศด้านธุรกิจระหว่างประเทศเพื่อประกอบการวางแผนด้านการตลาด และการตัดสินใจเพิ่มขึ้น หน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศจึงผลิตสิ่งพิมพ์มากขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งอาจเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำให้หน่วยงานราชการมีข้อมูลจำนวนมากขึ้นจึงต้องรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น

สมมติฐานข้อ 2. วัตถุประสงค์ของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย ส่วนใหญ่เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ

ผลการวิจัยปรากฏว่า วัตถุประสงค์ของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย ส่วนใหญ่ไม่ใช่เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ ผลการวิจัยนี้จึงไม่ สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจเป็นเพราะ แหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศใน ประเทศไทยส่วนใหญ่คือ หน่วยงานภาครัฐ ซึ่งโดยทั่วไปนั้น การผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศ ของหน่วยงานภาครัฐจะเป็นไปเพื่อให้ข่าวสาร ข้อมูล หรือความรู้ เพื่อการประชาสัมพันธ์ เพื่อการแถลง นโยบายการดำเนินงาน หรือเพื่อการให้ข่าวสารข้อมูลให้เป็นที่เข้าใจถูกต้อง และเพื่อให้ได้มาซึ่งความ สนับสนุน ความร่วมมือด้านปัจจัยต่าง ๆ ในการดำเนินงาน เช่น อุปกรณ์ กำลังคน และ ทุนทรัพย์ เป็นต้น (ทรงชัย ไสเสวตวารี และนฤมล ปราชญ์โยธิน, 2533 : 210-211) อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ ปรากฏว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของสุกานดา แซ่ตั้ง (2538) เรื่องการวิเคราะห์วารสารทางธุรกิจภาษาไทย และงานวิจัยของสุกานี เลิศจิระประเสริฐ (2538) เรื่องการวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ที่ผลิตโดยธนาคารไทยที่พบว่า วัตถุประสงค์การผลิตวารสารทางธุรกิจภาษาไทย และวัตถุประสงค์ของการผลิตสิ่งพิมพ์โดยธนาคารไทย มี เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการเป็นส่วนใหญ่

สมมติฐานข้อ 3. วิธีการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ ใช้วิธีการแจกเป็นอภินิพนธ์ทางการ

ผลการวิจัยปรากฏว่า วิธีการเผยแพร่สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตใน ประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่ใช่ใช้วิธีการแจกเป็นอภินิพนธ์ทางการ ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม แหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทยมีวิธีเผยแพร่สิ่งพิมพ์ ที่ผลิตโดยการแจกเป็นอภินิพนธ์ทางการมากกว่าวิธีอื่น ๆ การที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ แหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทยส่วนใหญ่คือ หน่วยงานภาครัฐ ซึ่งโดยทั่วไปนั้น หน่วยงานภาครัฐจะเผยแพร่สิ่งพิมพ์ให้กับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ด้วยการแจกเป็นอภินิพนธ์ทางการ ขณะที่ หน่วยงานภาคเอกชน จะเผยแพร่สิ่งพิมพ์ที่ผลิตด้วยการจำหน่ายมากกว่าวิธีอื่น ๆ

สมมติฐานข้อ 4. กลุ่มนักธุรกิจเป็นกลุ่มผู้ใช้เป้าหมายส่วนใหญ่ของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจ ระหว่างประเทศในประเทศไทย

ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มนักธุรกิจไม่ใช่กลุ่มผู้ใช้เป้าหมายส่วนใหญ่ของการผลิต สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ กลุ่มผู้ใช้เป้าหมายของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศมีลักษณะหลากหลาย แต่ละกลุ่มต่างมีประสบการณ์ ความสามารถ และความต้องการที่เฉพาะต่างกัน จึงอาจทำให้แหล่งผลิต สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย ไม่มุ่งเน้นการผลิตสิ่งพิมพ์เฉพาะกลุ่มผู้ใช้เป้าหมายที่เป็น กลุ่มนักธุรกิจเท่านั้น นอกจากนี้ แหล่งผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทยแต่ละแหล่ง

ผลิตสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาและรูปแบบต่างกัน ซึ่งแหล่งผลิตสิ่งพิมพ์แต่ละแหล่งย่อมกำหนดอันดับความสำคัญของกลุ่มผู้ใช้เป้าหมายแตกต่างกัน เช่น หน่วยงานภาครัฐอาจผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศให้กับกลุ่มนักวิชาการเป็นอันดับแรก ขณะที่หน่วยงานภาคเอกชนอาจมุ่งเน้นการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศให้กับกลุ่มนักธุรกิจอันดับแรก ทำให้กลุ่มนักธุรกิจไม่ใช่กลุ่มผู้ใช้เป้าหมายส่วนใหญ่ของการผลิตสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในประเทศไทย

ตารางที่ 26 สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน

การทดสอบสมมุติฐาน	ค่า Z_c ที่ได้จากการคำนวณ	ผลการทดสอบสมมุติฐาน
1. ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ผลิตโดยหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ	$Z_c = 7.0349$	ปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า $Z_c > 1.96$ แสดงว่า ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ผลิตโดยหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ
2. ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ	$Z_c = 8.3475$	ปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า $Z_c > 1.96$ แสดงว่า ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ
3. ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย	$Z_c = 32.1981$	ปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า $Z_c > 1.96$ แสดงว่า ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย
4. ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบรายงานการวิจัย	$Z_c = -19.9047$	ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า $Z_c < 1.96$ แสดงว่า ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่ใช่ในรูปแบบรายงานการวิจัย
5. ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่มีอายุในช่วงปีพ.ศ. 2535-2539	$Z_c = -0.5821$	ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า $Z_c < 1.96$ แสดงว่า ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่ใช่มีอายุในช่วงปีพ.ศ. 2535-2539
6. วัตถุประสงค์ของการผลิตซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศในประเทศไทยส่วนใหญ่เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ	$Z_c = -8.3333$	ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า $Z_c < 1.96$ แสดงว่า วัตถุประสงค์ของการผลิตซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่ใช่เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ
7. วิธีการเผยแพร่ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้วิธีการแจกเป็นอนิันทนาการ	$Z_c = -0.3783$	ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า $Z_c < 1.96$ แสดงว่า วิธีการเผยแพร่ซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่ใช่ใช้วิธีการแจกเป็นอนิันทนาการ
8. กลุ่มนักธุรกิจเป็นกลุ่มผู้ใช้เป้าหมายส่วนใหญ่ของการผลิตซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศในประเทศไทย	$Z_c = -10.5559$	ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า $Z_c < 1.96$ แสดงว่า กลุ่มนักธุรกิจไม่ใช่กลุ่มผู้ใช้เป้าหมายส่วนใหญ่ของการผลิตซึ่งพิมพ์ค่านุกรกัระหว่างประเทศในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับบรรณารักษ์ห้องสมุด

1. สิ่งพิมพ์คานธธุรกิจระหว่างประเทศที่รวบรวมได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีหลายรูปแบบและจำนวนมากทำให้บรรณารักษ์ห้องสมุด สามารถใช้เป็นแนวทางประกอบการจัดหาสิ่งพิมพ์ให้กับห้องสมุดเพิ่มเติมได้

2. ในอนาคตการผลิตสิ่งพิมพ์คานธธุรกิจระหว่างประเทศคาดว่าจะมีปริมาณสูงขึ้น บรรณารักษ์ห้องสมุดจึงควรสรรหาและคัดเลือกสิ่งพิมพ์ที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการเข้าห้องสมุดเพิ่มขึ้น และอาจต้องจำหน่ายสิ่งพิมพ์คานธธุรกิจระหว่างประเทศที่ล้าสมัย โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์รูปแบบนามุกรม และรายงานสถิติออกจากห้องสมุด นอกจากนี้ ควรสร้างฐานข้อมูลและรายงานเพื่อความร่วมมือในการใช้สารนิเทศด้านนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับแหล่งผลิตสิ่งพิมพ์

1. ควรมีการจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษควบกัน หรือจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษให้มากขึ้น สำหรับสิ่งพิมพ์ที่พิจารณาแล้วว่ามีค่าและประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. ควรผลิตสิ่งพิมพ์ในหมวดที่ยังมีปริมาณน้อยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์ในหมวดการเงิน การธนาคารระหว่างประเทศ และหมวดการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ

3. ควรมีการวางแผนทางการผลิตสิ่งพิมพ์ให้เป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากสิ่งพิมพ์คานธธุรกิจระหว่างประเทศบางรูปแบบ เช่น รายงานสถิติ หรือนามุกรม ควรผลิตอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และถูกต้อง จึงจะมีคุณค่าและประโยชน์ต่อผู้ใช้สูงสุด

4. ควรจัดตั้งหน่วยงานกลาง ซึ่งอาจเป็นกรมส่งเสริมการส่งออก ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการผลิตและเผยแพร่สิ่งพิมพ์คานธธุรกิจระหว่างประเทศ ตลอดจนให้มีการจัดทำฐานข้อมูลของแหล่งผลิต และสิ่งพิมพ์คานธธุรกิจระหว่างประเทศ เพื่อความสะดวกของผู้ใช้

ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. รูปแบบของสิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศที่ผลิตในประเทศไทยมีหลายรูปแบบ และมีปริมาณการผลิตค่อนข้างมาก ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงจำกัดการศึกษารูปแบบของสิ่งพิมพ์ไว้เพียงบางรูปแบบเท่านั้น
2. เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งรูปแบบของสิ่งพิมพ์แต่ละรูปแบบนั้นต่างกัน กล่าวคือ สิ่งพิมพ์บางรูปแบบ แบ่งโดยใช้เนื้อหา สิ่งพิมพ์บางรูปแบบใช้รูปแบบภายนอกของสิ่งพิมพ์ และสิ่งพิมพ์บางรูปแบบใช้ทั้งเนื้อหาและรูปลักษณะของสิ่งพิมพ์เป็นตัวกำหนด ทำให้สิ่งพิมพ์บางรายการสามารถมีได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบ ดังนั้น ในการวิเคราะห์รูปแบบของสิ่งพิมพ์จึงกำหนดให้สิ่งพิมพ์หนึ่งรายการมีได้เพียงหนึ่งรูปแบบเท่านั้น

แนวทางสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรศึกษาความต้องการใช้สารนิเทศด้านธุรกิจระหว่างประเทศของกลุ่มผู้ใช้เป้าหมายต่าง ๆ ทั้งในระดับองค์กร และบุคคล ตลอดจนการศึกษาถึงปัญหา และอุปสรรคในการใช้สารนิเทศด้านธุรกิจระหว่างประเทศด้วย
2. ควรศึกษาวิธีการแสวงหาสารนิเทศด้านธุรกิจระหว่างประเทศของกลุ่มผู้ใช้เป้าหมายต่าง ๆ ทั้งในระดับองค์กร และบุคคล
3. ควรวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ด้านธุรกิจระหว่างประเทศในรูปบทความที่ตีพิมพ์อยู่ในวารสารธุรกิจภาษาไทย